

Sygnatura akt I C 1133/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 05-06-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Bartosik

po rozpoznaniu w dniu 05-06-2017 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W.

przeciwko S. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

Sygn. akt I C 1133/17

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. P. kwoty 303,56 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 28.07.2016 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód stwierdził, że (...) S.A. (poprzednik prawny powoda) zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie dostarczania usług telewizyjnych i/lub radiowych oraz udostępniania urządzenia dekodującego z dnia 21.03.2013 r. Pozwany nie uregulował zobowiązań wynikających z tej umowy, regulaminu świadczenia usług oraz regulaminu promocji:

- 241,23 zł wynikające z noty obciążeniowej (...) z 20.11.2014 r.

- 27,56 zł skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w płatności ww. noty za okres od 12.12.2014 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu

- 34,77 zł – „kwota wynikająca z umowy z 21.03.2013 r. oraz regulaminu świadczenia usług”

Sąd Rejonowy w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie. Przesyłka zawierająca wezwanie na rozprawę, odpis pozwu i załączników zastała awizowana.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. i pozwanego S. P. łączyła umowa abonencka z 21.03.2013 r. nr (...) zawarta w warunkach promocyjnych.

Zgodnie z ust. 2 części B umowy integralną częścią umowy jest regulamin świadczenia usługi, cennik oraz promocyjne warunki umowy (...).

W przypadku jednostronnego rozwiązania umowy zawartej na czas określony okresu podstawowego przez abonenta lub przez P. z winy abonenta przed upływem okresu podstawowego, abonent będzie zobowiązany do zapłaty kary umownej w wysokości nieprzekraczającej przyznanej ulgi w związku z zawarciem umowy na okres podstawowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Wartość ulgi przyznawanej abonentowi wskazana jest w części A umowy.

W przypadku jednostronnego rozwiązania umowy zawartej na czas określony okresu dodatkowego przez abonenta lub przez P. z winy abonenta przed upływem okresu dodatkowego, abonent będzie zobowiązany do zapłaty kary umownej w wysokości nieprzekraczającej przyznanej ulgi w związku z zawarciem umowy na okres podstawowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Wartość ulgi przyznawanej abonentowi stanowi iloczyn miesięcy, na który została zawarta umowa oraz różnicy pomiędzy ceną usług w przypadku zawarcia umowy abonenckiej na czas określony a kwotą, którą abonent zobowiązany byłby uiścić gdyby korzystał z usług na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony zgodnie z cennikiem (ust 12 i 13 części B umowy).

(...) S.A. wystawił w dniu 20.11.2014 r. notę obciążeniową nr (...) na kwotę 241,23 zł płatną 11.12.2014 r. tytułem „kary za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym”.

(dowód: umowa z 21.03.2013 r. nr (...) k. 13-16, nota obciążeniowa z 20.11.2014 r. k. 17)

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 14.12.2015 r. zawartej pomiędzy (...) S.A. a powodem, powód nabył wierzytelności pieniężne wskazane w załączniku do umowy sprzedaży, w tym również wierzytelności wynikające z umowy zawartej przez pozwanego.

(dowód: umowa cesji k. 18-20, wykaz wierzytelności k. 21, oświadczenie o zapłacie ceny z tytułu umowy cesji k. 22)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów, którym dał wiarę.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione podlega oddaleniu.

Podkreślić należy, że w procesie cywilnym to strony mają obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co jest potwierdzeniem reguły z art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Konsekwencją regulacji ujętych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. jest nie tylko obowiązek popierania wysuwanych twierdzeń stosownymi dowodami, ale przede wszystkim ryzyko niekorzystnego rozstrzygnięcia dla strony, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, że obowiązek udowodnienia istnienia wierzytelności oraz jej wysokości, a także skutecznego dokonania cesji wierzytelności dochodzonej w przedmiotowym postępowaniu, spoczywał na stronie powodowej, bowiem to ona z faktów tych wywodziła swoje roszczenie o zapłatę. Zgodnie zaś z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, Sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96). W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Powód nie wykazał kiedy doszło do rozwiązania umowy z pozwanym, nie wykazał czy umowa zawarta była na czas określony okresu podstawowego, czy też okresu dodatkowego.

Powód nie przedłożył dokumentów, na które zresztą powoływał się w uzasadnieniu pozwu, a mianowicie regulaminu świadczenia usług oraz regulaminu promocji. Powód nie dołączył też do pozwu pozostałych integralnych części umowy (według ust. 2 umowy) tj. cennika oraz promocyjnych warunków umowy (...).

Sąd nie był więc w stanie zweryfikować zasadności i wysokości kary umownej naliczonej przez poprzednika prawnego powoda, a także – w dalszej kolejności – skapitalizowanych odsetek naliczonych od tej kary.

Powód nawet nie wskazał podstaw - a tym bardziej nie udowodnił zasadności - domagania się kwoty 34,77 zł. Powód podnosił, iż jest to „kwota wynikająca z umowy z 21.03.2013 r. oraz regulaminu świadczenia usług”. Sąd nie jest w stanie ustalić co to jest za kwota i na jakiej podstawie miała być należna poprzednikowi prawnemu powoda. Nie przedłożono bowiem regulaminu świadczenia usług, będącego integralną częścią umowy abonenckiej.

Zaznaczyć jeszcze należy, iż beczynność pozwanego nie zwalnia Sądu z obowiązku krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń pozwu. W razie nastroczających się wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda, Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie dowodowe. Uznanie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe, nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na twierdzeniach, ze stanowiska prawa materialnego (por. SN z 15.09.1967 r., II CRN 175/67, OSN 1968, Nr 8-9, poz. 142, SN z 1999-03-31, I CKU 176/97, opubl: Prokuratura i Prawo rok 1999, Nr 9, poz. 30). Kontrola w tym przedmiocie powinna dotyczyć zwłaszcza tego, czy nie wchodzi w grę nadużycie prawa podmiotowego według art. 5 k.c. (por. Komentarz do k.p.c. pod redakcją K. Piaseckiego, tom I, Wydawnictwo Beck, Warszawa 1996, s 1033-1034).

Zatem orzeczono jak w sentencji wyroku.

.

SSR Katarzyna Porada - Łaska